

WHAT'S UP!

Buurtschap Rijsbergen

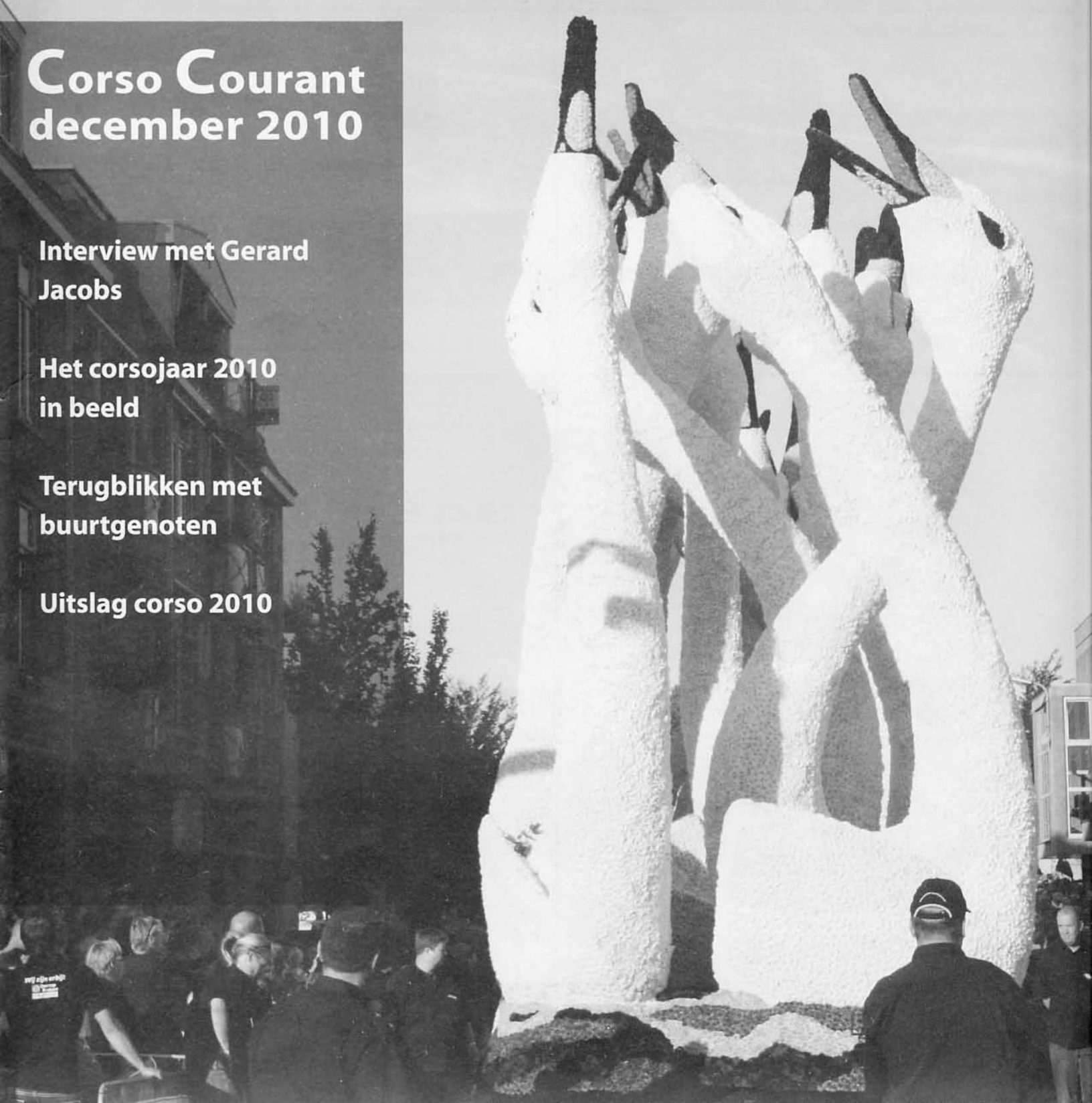
Corso Courant december 2010

Interview met Gerard
Jacobs

Het corsojaar 2010
in beeld

Terugblikken met
buurtgenoten

Uitslag corso 2010

De CorsoCourant is een uitgave van
Stichting Corso Rijsbergen.

Redactieleden:

Lars Verpalen
Erwin Martens
Karlijn Suijkerbuijk
Daisy van Aert
Ineke Verpalen

Contactadres:

Heiveld 7
4891 VD Rijsbergen
076-5963594
E-mailadres: corsocourant@live.nl

Wilt u donateur worden van onze buurt?

Bijdrages zijn altijd welkom op rekening-
nummer: 122.304.551

Uw advertentie in deze krant?

Word sponsor! Neem contact op
met de penningmeester:
penningmeester@corsorijsbergen.nl

Bestuursleden

buurtschap Rijsbergen:

Henk van den Bemd (voorzitter)
Jeannet Mulder (secretariaat)
John Verpalen (penningmeester)
Jan Dictus (bestuurslid)
Arno van Exsel (bestuurslid)
Lars Verpalen (bestuurslid)
Jolanda van Miert (bestuurslid)
Herwin van Veltom (bestuurslid)
William Vrolijk (bestuurslid)

Druk:

Drukkerij Koevoets bv
Etten-Leur

Voor u ligt de tweede CorsoCourant van 2010 met de nieuwe lay-out; allereerst wil ik iedereen bedanken voor de positieve reacties op de eerste uitgave van dit jaar. Aan mij de eer als voorzitter om even terug te kijken op de afgelopen tijd.

Het bouwseizoen is weer achter de rug. De overvliegende zwanen, vliegend boven de mistdeken die over de sloot hing, met hun 'gakkend' geluid in de vroege ochtenduren toen we op weg gingen naar Zundert gaven een fantastisch beeld. Was dit het begin van een mooie dag? Bijna vijf uur later komen we aan in Zundert.. Het corso kan beginnen. Tijdens de stoet komt een van onze duwers onder een wiel van het achterste onderstel. De schrik zit er even goed in maar gelukkig valt achteraf het letsel mee. Als groep duwers werden de schouders er even extra onder gezet. Dan na vele uren duwen-stilstaan-duwen (tja, de stoet trok niet snel dit jaar) de juring.

De 19e plaats kwam niet overeen met de reacties vanuit het publiek. 'Wat is er aan de hand met die jury?' was een veelgehoorde reactie. Maar ja, het is niet anders. Ook dat moeten we weer ervaren. Als buurtschap hebben we wel laten zien dat we iets weg kunnen zetten zoals beoogd door de ontwerpers en dat we een omvang van meer dan 1000 kisten bloemen aankunnen. In die zin kunnen we Apetrots zijn als Rijsbergen op onze prestatie terwijl we nog maar vier jaar bouwen.

In de laatste periode van het bouwproces was er een ongekende eensgezindheid in de tent; de discussies verstomden en met zijn allen gingen we er voor. Wat een onmogelijkheid leek lukte gewoon: alles was geplakt, indien nodig ingekleurd en kon getikt worden. Ook het corsoweekend kwam wat langzaam op gang maar met de steun van vele jonge, nieuwe leden

werden de bloemen op de wagen getikt en geprikt. We hebben in het corsoweekend weer veel ondersteuning gekregen vanuit Rijsbergen: van lunchpakketten voor de duwers tot snacks, fruit en ijsjes voor de bouwers/tickers. Uiteraard hebben we naast dit weekend als buurtschap Rijsbergen veel steun van de Rijsbergse bedrijven. Daarnaast was het optreden van D'Aops op vrijdag in het tikweekend zeer sfeerverhogend in de tent. Het is fantastisch dat binnen een gemeenschap als Rijsbergen dit allemaal zo wordt opgepakt.

Naast alles in de tent was er dit jaar (ik zou bijna zeggen: uiteraard) weer steun van de bewoners van het Rijserf. Zij hebben voor ons weer talloze spijkers door bloemen heen gedaan. Ook heeft Amarant met steun van ons hun bijdrage kunnen leveren aan het corso. De komende tijd is er zeker geen sprake van een kerstreces. Naast het verwerken van alle reacties vanuit evaluaties zullen we als bestuur tussen de oliebolle door ook een nieuwe start moeten maken voor 2011. We zullen als bestuur moeten beslissen hoe we verder gaan met de ontwerpkeuze en vooral hoe we onze krachten, dus van iedereen die wel eens komt, goed kunnen benutten.

De eensgezindheid van de laatste weken in de tent moeten we proberen te koesteren gedurende een heel bouwseizoen; het past wel binnen Rijsbergen. Voor nu wens ik u

veel leesplezier en in de eerste corsokranteditie van 2011 zal ik u informeren over onze plannen voor komend jaar.

Henk van den Bemd
voorzitter

Over buurtschap Rijsbergen

Het corsojaar van 2010 zit er weer op. Met twee wagens trokken we dit jaar naar Zundert om What's Up aan het massaal toegestroomde publiek te tonen. Het vertrouwen onder de buurtgenoten was groot. Er was trots, emotie en bewondering. En bewondering vooral van het publiek langs de kant. Toch behaalden we dit jaar voor de derde maal achtereen een teleurstellende plaats: 19e, met maar 416 punten. Ter vergelijking: Met Koppig kregen we vorig jaar 472 punten. Er was dus nogal wat ontgoocheling over de uitslag, maar deze was ook weer snel vergeten. Het was een heel leerzaam bouwjaar, met ontelbaar veel nieuwe gezichten in de tent en op het veld. We

zijn inmiddels een buurtschap aan het worden die er staat; niet meer eentje die net gestart is. En dat is ook wat wij willen en kunnen zijn: een volwaardige buurtschap in het grootste bloemencorso van de wereld.

In deze editie van de CorsoCourant vindt u vooral veel terugblikken. We kijken terug met bouwers, bloemenmannen, foto's en nog veel meer. Maar we kijken ook vooral vooruit. En waarom? Omdat iedereen alweer supervel zin heeft in het corsojaar 2011. Extra bijzonder puntje: ons eerste jubileum. We bestaan dan 5 jaar! Iedereen veel leesplezier toegewenst van de redactie.

Ons corsoboek 2010

Ook dit jaar stond het corsoboek, dat wordt volgeklad in de tent door Jan en alleman, weer vol leuke, interessante en grappige dingen. We willen jullie wel vragen er allemaal iets in te schrijven, des te leuker is het om later terug te lezen! Een aantal stukjes uit het boek voor jullie.

"Deze woensdag hebben we met een man of acht meegeholpen aan de Acht van Chaam. De dag begon al vroeg, om 5:20(!) om precies te zijn, toen we hier bij de tent vertrokken. Om 6 uur begon het werk met het hekken zetten rondom het parcours, wat vrij zwaar werk was maar gelukkig heel gezellig met de groep. Na het hekken sjouwen konden we meteen weer door met het posten bij allemaal verschillende posten. Een flink aantal uren verder, waarin veel BN'ers, wielrenners en mobilfoongrappen waren gepasseerd, konden we weer de hekken op gaan laden op de vrachtwagen in een feestend Chaam. Weer een geslaagde actie om geld in te zamelen voor de buurtschap!"
Ludo, 30 juli, na het helpen bij de Acht van Chaam

"Hier zitten we dan met een groep in de tent na te praten over de rally nadat iedereen de hele dag in de zon heeft gestaan en veel moest drinken, sloeg 's avonds het weer om. Het werd donkerder en donkerder en na een goed uur begon het te regenen en te onweren. Gelukkig mochten we wat eerder weg! Hopelijk kunnen we nog veel activiteiten doen om geld te kunnen verdienen."
Manon, 10 juli, na het helpen bij de rally

"Over twee weken is het al corsomaandag. De laatste dag dat we onze wagen kunnen bewonderen. Maar daarvoor moet er gelukkig nog veel gebeuren. Zaterdagavond was het corsong. De eerste keer in mijn leven dat ik mee ben geweest. Ik vond het echt superleuk! Ben nu wel benieuwd of de wagen er wel mooi uit gaat zien, maar dat zal wel."
Sanne, 23 augustus, nog even voor corso

"USA goes corso! Dit jaar één Amerikaanse duwer. Brengt Rijsbergen 't corso-gevoel over?? We shall see."
Henk, 28 augustus, plakweekend

"De afgelopen week is echt heel gezellig geweest in de tent, vooral vanaf het bouwersontbijt. Sinds de plakmarathon heb ik het idee dat we meer mensen hebben dan dat er werk is, puur en alleen omdat we moeten wachten totdat het plakwerk droog is. De meningen verschillen in de tent of regen of zon het beste effect heeft voor onze wagen. Het allerbelangrijkste is dat er weinig wind staat, want anders hebben we straks last van headbangende zwanen, wat misschien ook een sterk maar vernietigend effect heeft. Over hoeveelste we worden kan ik vrij weinig zinnigs zeggen. Vanaf plek 16 of hoger ben ik tevreden, want dan hebben we in ieder geval qua resultaat vooruitgang geboekt ten opzichte van vorig jaar. Het allerbelangrijkste is dat we een gezellig, leerzaam bouwjaar hebben gehad!"

"Er moet nog best veel gebeuren, maar we hebben nog twaalf dagen. Lekker veel plakken en prikken. Ik denk dat we veel kans maken, misschien wel in de top 10! Op de steigers = het heel gezellig. Tessa & ik mogen dit jaar voor het eerst op de steigers, waar we heeeel blij mee zijn."
(De tekeningen hebben we maar niet nagemaakt, red)
Amy en Tessa, 25 augustus, 12 dagen voor corso

"Hehe, effe uitpuffen zoals het met echte fotomodellen ook gaat. We hebben de vaat in de machine gedaan omdat onze nageltjes heel moeten blijven. Je moet er als model natuurlijk altijd tiptop in orde uitzien. Je weet nooit wanneer ze weer langskomen voor een fotoreportage!"
Ursula en Corrie, 31 juli, na hun interview met de Bode

"Op dit moment zijn we bezig aan de rekenen. Er zijn nog heel veel rekenen te doen. Vandaag hebben we ook een nieuwe plakker in de tent, die we zelf hebben meegenomen. Onze paddo-collega Eveline. Hopelijk komt ze nog vaak. Het wordt ondertussen steeds gezelliger in de tent en ook steeds drukker. Zelfs onze moeders kunnen bijna geen dag meer overslaan. Zo hebben we natuurlijk nooit meer rust. In de tent is er een nieuwe club ontstaan: de oude dozen! Dat is voor alle oude vrouwen in de tent. Helaas worden wij soms ook al doos genoemd, maar zo voelen wij ons nog niet hoor."
Sanne, Moniek, Eveline en Nicole, 15 augustus, eerste bouwzondag

Anke corsokenner van 2010!

Ook dit jaar weer was er door de ABC-commissie een corsopoule georganiseerd. Vorig jaar was de eerste keer dat de verkiezing van 'Rijsbergse Corsokenner' uit werd geschreven. Toen ging Ad van Exsel er nog met De Gouden Plank vandoor. Dit jaar was het Anke Doomen die het meeste aantal punten behaalde. En zo is zij voor altijd de Rijsbergse Corsokenner van 2010! Onze voorzitter Henk van den Bemd eindigde op de tweede

plaats, gevolgd door Wilma Monster op het bronzen treetje van het podium. Op het buurtfeest hebben de drie hun prijs in ontvangst mogen nemen. Iedereen bedankt voor het meedoen, en wie weet wordt jij wel de nieuwe Corsokenner van 2011!

Anke voorspelde als beste de uitslag van dit jaar en mocht daarom hier de gouden plank in ontvangst nemen.

Van het bloemenveld

Ook nu werd ik weer door de redactie benaderd om een stukje te schrijven over het afgelopen bloemenjaar. Alhoewel op het moment dat ik dit schrijf het corsojaar voor ons nog niet voorbij is. Als je dan terugkijkt blijkt de start altijd weer moeizaam te zijn. Echter als je eenmaal je zinnen de goede kant hebt opgezet blijkt het toch weer goed te zijn om de achterban het een en ander over het wel en wee van het bloemenveld mee te geven.

In de laatste week van april zijn onder goede omstandigheden de knollen de grond ingegaan en werden we al snel met extra werkzaamheden opgezadeld. De zon liet zich namelijk van haar beste kant zien. Onkruid bestrijding is dan een makkie, maar om de groei in de planten te houden werden we genooddaakt om te gaan beregenen. Ook dat was niet altijd makkelijk: de beregeningsmotor ging kapot of we moesten op zondag met buizen slepen. Maar door het op tijd ingrijpen en

de constante zorg van ons veldteam groeiden de planten voorspoedig en konden we gelijk met de eerste plukopdrachten gaan leveren. Ook is gebleken dat dahliaplanten ware 'vreetplanten' zijn. Dit jaar zijn we voor het eerst begonnen met het geregeld toedienen van kunstmest. Het gevolg was dat we constant een goede kwaliteit bloemen hadden en we daardoor volop konden leveren.

Het plukteam heeft zich weer van z'n beste kant laten zien. We konden er altijd een beroep op doen, ongeacht de weersomstandigheden. Wat ook niet onbelangrijk is, was dat het tijdens het plukken altijd super gezellig was. Er waren enkele afvallers, maar er waren ook weer nieuwe gezichten. We weten allemaal dat Amerikanen altijd in geld denken. Maar dat je deze mensen door het totale corsogebeuren kan besmetten met het 'corsovirus' en daardoor ook de betrekkelijkheid van geld kan doen inzien heeft mij gegrepen.

Vanaf deze plaats wil ik een ieder die op welke wijze dan ook heeft meegewerkt op of rond het veld hartelijk danken voor hun hulp, hun praatje, hun persoonlijke steun, hun sociale betrokkenheid, hun lach, hun traan, hun grappen en grollen, hun bereidheid en alles wat ik nog niet genoemd heb nu.

Een wagenbegeleider en het corso

Nadat de wagen op zondagochtend getikt en al buiten de tent staat, is er nog een lange weg te gaan. Vanaf dat moment is het aan de wagenbegeleiders om de wagen heelhuids in Zundert te krijgen, maar ook veilig de optocht te laten rijden. Frank Boomaerts was dit jaar een van de wagenbegeleiders. Hij vertelt over zijn ervaringen.

Het wagenbegeleiden. Tsja, na al dat bouwwerk is het wel de bedoeling dat de wagen in één stuk in Zundert aan komt en dat hij daar dan tijdens de route niet te veel kinderwagens, rollators en andere toeschouwers schept. Dit is alles bij elkaar nog een hele klus. Het klinkt simpel. Het belangrijkste wat je in de gaten moet houden is links en rechts. De stuurman ziet je namelijk niet en de ene keer loop je vooruit, de andere keer achteruit en je moet steeds beseffen wat het oogpunt van de bestuurder is. Ook het schatten van hoogtes is heel belangrijk. Er is altijd wel goed gesnoeid, maar er blijven ook altijd wel een of twee takken net te laag hangen. Ook lantaarnpalen zijn meestal niet op de goede hoogte geplant. Verder hadden we dit jaar een andere uitdaging. Aangezien het nog pikkedonker was toen we in Rijsbergen vertrokken en we niet voldoende verlichting bij hadden, zie je dus niet altijd de boomkronen. Op de Ettenseweg bleek dan ook de achterste zwaan een beetje geplukt te zijn door een boom aan de Waterman. Wij hadden geen van alle die boomkroon gezien. Maar goed, dan heb je op het veilingterrein tenminste wat te doen met het bijwerken. De weg naar Zundert toe was lang, maar gelukkig wel droog deze keer. Onderweg zijn we geen verdere problemen tegengekomen, al heb ik in Zundert wel

veel dranghekken verplaatst. Deze stonden wel erg dicht op het parcours. Ter indicatie: aan beide zijdes hielden we 50cm over naast de wagen. Natuurlijk waren de dranghekken allemaal weer terug geplaatst voor de optocht, dus dat maakte de begeleiders tot halve sportmannen. Elke anderhalve meter moesten we, waar dranghekken stonden, over de poten van de dranghekken heen stappen. Tel daar bij op ook het besturen, het gekoppeld rijden van onze twee wagens en de malloten in het publiek in de gaten houden, die ook nog denken te passen tussen dranghek, wagen en begeleiders, en je weet dat je een hele klus hebt. Ook kinderen die snel een afgevalen dahlia van de grond af willen rapen vormen een gevaar. Niet alleen kan de begeleider daar over struikelen, net zoals over uitgestoken benen van mensen die langs het parcours zitten. Zo'n kind kan ook ineens een hobbel worden in het wegdek als niet heel snel dat kind voor het wiel weggetrokken wordt. Meestal zijn het kind en de ouders dan nog boos ook omdat ze die dahlia voor het wiel niet op mochten rapen.

De optocht duurde dit jaar extreem lang. Natuurlijk hadden we daar als Rijsbergen ook een beetje schuld aan, net zoals alle andere 19 buurtschappen. De bochten lijken steeds moeilijker te nemen, ook dankzij de eerder genoemde dranghekken en de steeds brutaler wordende toeschouwers, maar ook het steeds zwaarder worden van de wagens lijkt hier een belangrijk onderdeel van te vormen. Hoe zwaarder de wagen, hoe moeilijker te sturen. Dit alles zorgde ervoor dat er een aantal keren gestoken moest worden bij de bochten. En een stuurman die stilstaat waar toch mee gestuurd wordt heeft heel makkelijk de neiging om te

breken. Daarbij hadden wij nog het ongeluk met onze duwer. Heel vervelend, maar helaas gebeurt dat iedere buurtschap wel eens. Gelukkig is het in Rijsbergen verplicht veiligheidsschoenen te dragen. Godzijdank wel, want ik zie bij andere buurten ook gypen bij de duwers en ik had er niet aan moeten denken dat onze duwer die aan had.

De uitslag neem je voor de tweede keer op de markt voor lief mee en eenmaal terug op de veiling ben je minimaal net zo moe als alle duwers. Het vergt heel veel energie om alles constant in de gaten te houden. Daarbij voelde ikzelf nog een beetje dat ik de hele weg van Rijsbergen naar Zundert zo ongeveer achteruit had gelopen. Maar dat heb je over voor het corso en het was weer een mooie ervaring. Volgend jaar wil ik weer wel begeleiden. Ik vind het reuze mooi om te doen, je ziet en hoort reacties en je bent één met de wagen en de duwers. Op naar volgend jaar en met welke wagen dan ook hoop ik weer de eer te hebben de wagen te mogen begeleiden.

Het corsojaar 2010 in beeld

Dat was het dan weer. In 2010 namen we al voor de vierde keer deel aan het Zundertse corso, waarvan driemaal voor de prijzen. We kunnen dit jaar

spreken van een bewogen, leerzaam en groots corsojaar. We konden weer veel nieuwe gezichten verwelkomen en bouwden een gigantische wagen

met ontelbaar veel dahlia's erop verwerkt. Een beeldend overzicht van het corsojaar van buurtschap Rijsbergen!

Op het bloemenveld
komen natuurlijk geen bloemen op het veld als niet eerst de knollen geplant worden. De knollenplanters nemen hun welverdiende rust na een lange maar nuttige dag knollen planten op de machine.

Jong en oud aan de gang op het bloemenveld. Want ben je nu 8 of 72; het bloemenveld is er voor iedereen.

De bloemenplukkers lopen met emmers door de paden langs de bloemen en ze nouwekeur af. Op de achtergrond zorgt Jan Dic er voor dat alles op rolletjes

bloemen worden uit de emmers in kisten verdeeld (in dit geval houten kisten) en worden met de trekker naar de zijkant van het veld vervoerd.

De rijen met bloemen staan gelukkig niet ver uit elkaar; je kunt gezellig met z'n tweeën langs een pad lopen en buurten over van alles en nog wat.

De kleine plukker op het immense bloemenveld. Deze knul plukt in zijn eentje kisten bloemen. Hoe een kleine man groot kan zijn...

en maal overzichtsfoto: links worden de lijven om de nekken heen gevormd, rechts de koppen in aanbouw. De koppen van de zwanen werden dit jaar om frames heen gemaakt. Bij elkaar moesten er dus eerst vijftientig ijzeren 'skeletten' in elkaar gelast worden voordat de kop eromheen gevormd kan worden.

Op de eerste laag ijzer komt de eerste laag papier; het beroemde strookjes plakken. Een erg belangrijke laag, want als de onderste laag papier loskomt heb je natuurlijk een probleem. Melanie, Kiki en Maxine gaan dan ook secuur te werk.

Om het frame van de kop heen wordt de kop zelf gevormd. Deze kop zit al v goede vorm. Mike staat op het punt om weer te gaan lassen, terwijl Laurens aanpassing maakt met zijn bulgijzer. Lars geeft (denken wij) op de achtergrond hoe groot de kop wordt.

Jan is bezig het krantenpapier in gelijke stukken te snijden. Door de stroken evenroot te maken, is het een stuk makkelijker plakken. De strookjeslaag wordt altijd met krantenpapier geplakt, de overige lagen worden met telefoonboekpapier gedaan.

Ons gouden duo van het jaar: opa Frans en Dré. Samen waren zij dag en nacht aanwezig in de tent en ze bleven maar lijven en nekken in elkaar lassen.

De mannen van de steigerbouw, hier Frans en Hans, zorgen ervoor dat alles wordt gelegd met steigerplanken zodat overal goed en veilig gewerkt kan

Ook vaste lasses Ludo en Lars, dit jaar samen betrokken bij het maken van vrijwel alle koppen, mogen zich een keertje uitleven met kwasten en lijn.

Ook jong talent krijgt de kans om al veel aan de grote wagen mee te helpen!

Nadat de witte 'afwerklaag' is geplakt worden de zwanen ingeschilderd, bij het tikken van de bloemen voor duidelijkheid over de kleuren.

Het Tikweekend

De eerste bloem van het jaar gaat de wagen op.

Dré ziet dat het helemaal goed komt met het tikken. Er moet vooral bij de ogen en snavels erg precies gewerkt worden.

Beneden zijn flink wat mensen bloemen aan het steken. Bloem voor bloem, spijker worden de kisten met dahlia's tikklaar gemaakt.

Er komen al steeds meer blauwe What's Up shirtjes in de tent! Even een pauze bij de bouwers, na ladingen met bloemen te hebben getikt.

Ondertussen gaan veel koppen er al mooi uitzien. Maar er is nog wel erg veel te doen...

Ook D'Aaps komen ons weer ondersteunen met een geweldige optocht. De polonaise trekt weer vlot over de steigers heen.

De catering zorgt ervoor dat niemand iets tekort komt!

Hans en Wilma Monster zien het wit voor hun ogen maar niet verdwijnen. Het flesje bier lijkt invloed te hebben gehad op hoe Hans kijkt.

Het is bijna zondag, en de wagen is al erg ver getikt. Vanaf de zijant heb je al een mooi zicht op het eindresultaat.

Omringd door tienduizenden bloemen blijft ook deze jongen de lol ervan inzien. Honderden mensen hielpen in het laatste weekend mee aan onze wagen, en dat gaf een prachtig beeld.

De steigers worden van boven naar beneden verwijderd uit de tent en het complete beeld wordt al steeds duidelijker.

De wagen is nu de tent uitgereden. Op naar Zundert!

Het Corso

Een eerste reactie na het corsoweekend

Donderdag 9 september 2010

Ludo Aerts

Het zit er weer op. Het corso van dit jaar zal bij velen misschien een nare bijmaak hebben vanwege de vele vervelende dingen die afgelopen weekend zijn voorgevallen. Een duwer onder het wiel, remmen die het af lieten weten bij tijd en wijle, het onderstel dat een winkel binnenrijdt, allemaal vervelende dingen, die helaas wel zijn gebeurd. Dan is de ronduit teleurstellende 19e plaats nog niet eens genoemd.

De pret van het feest kon niet gedrukt worden door de 19e plaats, in ieder geval bij mij niet. Natuurlijk is het teleurstellend wanneer je, onterecht, 19e eindigt en onder de wagen vielen er her en der wat 'godverdommes' en andere scheldwoorden, nadat de uitslag

was gehoord. De tocht vanaf de markt naar de veiling had wat weg van een walk of shame, ook door het soms zeer onvriendelijke hoongelach dat hoorbaar was vanaf de straat. Hoongelach dat nergens op slaat en alleen maar bedoeld is om te kwetsen. Voor sommigen is het nu eenmaal makkelijker om simpelweg negatieve dingen te roepen, dan om iets te waarderen.

Toen we op de veiling aangekomen waren viel er een pak van het hart toen we hoorden dat de berk alsnog onder ons was geëindigd. Niks ten nadele van de leuke wagen van de berk, maar voor mij was het zo'n opluchting om de bevestiging te krijgen dat we niet laatst waren geworden. Zo her en der waren er zelfs een paar kleine glimlachjes te zien. Natuurlijk was er ook veel verdriet bij sommigen en er werden de nodige traantjes weggepinkt. Sommigen hebben nieuwe records stilzwijgen gevestigd. 's Avonds waren de tranen tijdens het feest gelukkig allang verdwenen en hebben we als jeugd goed gefeest in de feesthal. Misschien zou het leuk zijn als volgend jaar ook wat meer volwassenen 's avonds blijven hangen om eens gezellig mee te feesten, ook als de prijs tegengevallen is, want corso doe je met zijn allen. Je deelt het leed samen, maar je hoort ook samen te kunnen feesten. Het feest duurde tot diep in de nacht en het

was tegen half 4 dat de laatste mensen thuis waren.

Corsomaandag begon voor de meesten pas 's middags, logischerwijs omdat de voorafgaande dagen erg slopend waren geweest. Ik was er al iets eerder dan de meesten om de wagens nog eens goed te bekijken op een vrij rustig tentoonstellingsterrein. Er waren slechts een handjevol buurtleden zo vroeg in de morgen, die ook al redelijk bekomen waren van de dag ervoor. Iedereen vond wel dat de ene wagen vééél te hoog was geëindigd, terwijl de andere wagen weer vééél te laag was geplaatst door de jury. Heerlijk dat eindeloos gelul over hoe hoog de wagens hadden moeten eindigen en hoe erg de jury er naast zat. Ach het is allemaal deel van het corso. Al die emoties, het verdriet, de onenigheid, maar ook de vreugde, de saamhorigheid en de blijdschap. Daar doe ik het allemaal voor, voor al die emoties. Je bouwt de hele zomer lang gezellig aan de wagen met gezellige mensen. De prijs die je dan uiteindelijk rijdt is maar bijzaak, een bijzaak die positief of negatief kan uitpakken. Het bouwseizoen, dat die immense wagen af is gekomen, de gezellige mensen, de vriendschap, zelfs bij tijd en wijle de onenigheid, het harde werken, dát is de hoofdzaak. Dit is waar wij voor leven ...

Uitgelegd: een jaar op en om het bloemenveld

Op 30 april zijn de knollen geplant. Na dit gebeuren is het een kwestie van onkruidvrij houden. De eerste weken kan dat machinaal, maar als de planten er op staan moet er wekelijks gehakt en geschoffeld worden. Hiervoor kunnen we nog wel wat personen bij gebruiken. Als de planten ongeveer vijftig centimeter hoog zijn, moeten er palen en beugels bij om de touwen erdoor te trekken.

Ongeveer half juli kunnen we beginnen met bloemen plukken voor de handel. Dit jaar hadden we op de donderdag voor corsozondag 55 á 60 personen op het veld, waaronder veel jeugd, om bloemen te plukken. Dit was echt beregezellig en prachtig om te zien. Na de corso loopt de belangstelling om te plukken terug. Dit is deels omdat de scholen weer begonnen zijn en de vakantie voorbij is. Feit is alleen dat er dan nog veel bloemen geplukt moeten worden voor de handel. Minimaal tot half

oktober is het elke week wel plukken! Daarna verwijderen we het touw, de beugels en de palen zodat de planten versnipperd kunnen worden.

Hierna worden de knollen boven de grond gereden, met de tractor. Deze gaan in grote bakken en worden binnen gezet. Nadat de knollen een beetje droger zijn, na 2 á 3 weken, moeten ze uit die bakken gehaald worden, de stengels er afgeknipt en in andere bakken vorstvrij opgeslagen worden.

In maart worden de knollen gesplitst en in kisten klaar gezet voor het planten. Zodra de knollen uit de grond gereden zijn, is er nog veel en secuur werk aan de knollen waar velen geen weet van hebben. Als we de knollen goed op kunnen slaan en in maart handig kunnen splitsen, dan levert dat ook geld op voor onze corsokas. Dat is omdat we dan geen knollen bij hoeven te kopen en zo kunnen we zelfs knollen verkopen.

Zoals je merkt kunnen we altijd meer veldmedewerkers gebruiken.

Heb je interesse, laat het dan bij voorkeur even aan mij weten. Zo kan ik je op de hoogte houden van de gebeurtenissen. Iedereen is natuurlijk vrij om gewoon naar ons veld toe te komen en te komen helpen!

Frans Boomaerts, Tel. 06-20555709
Mail: Toos-Frans@home.nl

Sponsor in beeld

Ieder jaar geeft onze CorsoCourant aan een goede sponsor de kans om zijn band met het corso te beschrijven. Ditmaal is dat Gerard Jacobs. Al vanaf de oprichting van onze buurtschap is Gerard met zijn sierbestravingsbedrijf één van onze hoofdsponsors. De man die in 1979 als stratenmaker begon vertelt over zijn band met Rijsbergen en het corso.

Vertel eens kort wat over je bedrijf.

Het bedrijf Jacobs sierbestrating houdt zich kort gezegd bezig met de verkoop en aanleg van siertuinen. In 1986 ben ik met het bedrijf gestart, waarna we in 1989 eigenlijk als eerste in Nederland een showtuin hadden. Vroeger was er eigenlijk alleen maar een simpele tegel of klinker wat werd neergelegd. Pas in de jaren negentig zijn de siertuinen echt populair geworden. Ik zit ook in een commissie met leden uit een aantal verschillende landen om steeds maar te blijven kijken hoe we kunnen blijven verbeteren. Onze handel hangt ook helemaal aan de kledingbranche. Kijk maar eens terug: toen bij de kleding wit en beige erg overheersten, vond je dat in de tuinen ook terug.

Wat heeft je er toe gezet om corso in Rijsbergen zo geweldig te gaan ondersteunen?

Kijk, geld uitgeven is heel simpel. Maar als bedrijf moet je ook verder kijken. Zo wilde ik het geld graag binnen de Rijsbergse gemeenschap houden. Bij de eerste poging van Rijsbergen om een buurtschap te beginnen, een jaar of acht geleden, had ik meer mijn twijfels en heb ik het ook nog niet gedaan. Bij deze poging wist ik wel dat het ging lukken. Zoveel ouders met kinderen die ermee aan de slag gaan, dan weet je gewoon dat zoiets zich heel snel gaat uitbreiden. En het is ook voor de jeugd heel mooi dat ze ergens onderdak hebben. Vroeger hadden we dan de werkgroep jeugd waar ze terecht konden, maar dat is nu ook niet meer. Ik sponsor ook niet voor de reclame die ik ervoor terug krijg. Het is meer een kwestie van gunnen. Ik kan net zo goed voor dat geld een advertentie zetten, maar dit vind ik veel leuker.

Wat vind je van alles wat er nu in vier jaar is neergezet?

Ik vind het helemaal niet raar dat de kwaliteit van de wagens nog niet zo hoog is als bij de rest. Ik vind het heel knap wat ze neerzetten, en om tegen de knowhow van die ervaren buurten op te boksen kan ook gewoon nog niet. Als ik dan kijk naar hoe jullie al die nekken vol krijgen met bloemen, zo'n grote wagen maken. Ik denk dat het voor de toekomst zaak is om de vaste kern uit te breiden en vooral ook niet te bang zijn om de jeugd in de organisatie te betrekken.

Het corso moet door heel Rijsbergen gedragen gaan worden. Dat heeft tijd nodig, maar ik denk dat in de toekomst dit zeker gaat gebeuren.

Bouw je zelf ook mee aan het corso?

Nee, zal ik ook nooit doen ook. Heb het veel te druk met mijn werk om in andere verenigingen actief te blijven. Vroeger deed ik dat erg veel, net als m'n vader, maar ik ben er op een gegeven moment allemaal mee gestopt. Ik heb verder ook bijna geen hobby's, ook met voetballen ben ik gestopt. Af en toe ga ik alleen nog forelvissen, dat vind ik wel leuk.

Hoe beleef jij een corso, bijvoorbeeld het corso 2010?

Het laatste jaar toevallig niet, maar anders zit ik altijd aan de Wildertsedijk met familie en genoeg bier erbij. Ik zit daar puur voor de gezelligheid, niet specifiek voor het corso. Van de sfeer op het veilingterrein heb ik ook nog nooit wat meegekregen, maar dat zou ik misschien in de toekomst wel willen. Ik hoor steeds meer positieve geluiden daarover. De laatste jaren kijk ik wel anders naar de stoet. Vooral vanuit het punt van: die zal wel boven Rijsbergen eindigen, die eronder.

Wat vond je van de uitslag dit jaar?

Ik had hem eigenlijk twee plaatsen hoger ingeschat, dus viel wel een beetje tegen.

Gekeken naar de laatste vier jaar, wat vond jij dan de mooiste wagen?

De laatste wagen vond ik de mooiste. Vooral omdat ik weet hoeveel werk er ingezeten heeft qua grootte en oppervlakte. Daar heb ik heel veel respect voor. Voor een buurtschap die vier jaar bestaat en dan zo'n grote wagen bouwen, daar stond ik echt van te kijken.

Hoe zie jij de ontwikkeling van onze buurtschap?

Over een jaar of vijf verwacht ik dat Rijsbergen niet onderdoet voor andere buurtschappen. Daar ben ik echt stellig van overtuigd. Dat hangt er wel vanaf dat de vaste kern die er nu is ook blijft. Daarnaast denk ik dat de jeugd die nu een jaar of 18 is over een paar jaar veel ervaring erbij heeft. In potentie zijn we misschien de grootste buurt, maar ook gelijk de jongste. Het heeft allemaal tijd nodig, maar ik heb er alle vertrouwen in dat het corso in Rijsbergen zich blijft uitbreiden.

Creatieve Corsobouwers

Ook dit jaar werd er in ons corsoboek weer volop creatief geschreven. Een kleine greep uit het assortiment: twee gedichten.

Is het een badeend?

Is het een gans?

Is het een zwaan?

Is het een eend?

Is het een wilde gans?

Nee, dat is het niet!

Het is een corsowagen!

Die je in ons tentje ziet.

Corsowagen

Corsowagen

Hele grote bak

En die vogel legt een kwak

Door: Anoniempje

Creatief bezig zijn met metaal, papier en bloemen

wekenlang hier in de tent

en op het bloemenveld

Oud en jong werkt samen

om de wagen af te krijgen

Reuze grote wilde ganzen staan klaar

op onze wagen om door Zundert

te worden gereden

Samen maken we er iets moois

en gezelligs van

Op de eerste zondag van september

zal corso zijn,

waar we allemaal super veel zin in hebben

Door: Sanne, Eveline en Nicole

Terugblikken

Frans en Toos Boomaerts

Frans en Toos regelden dit jaar voor het eerst het een aantal zaken rondom het bloemenveld als rechter hand van Jan Dic, onze bloemenman. Zo zorgden zij ondermeer voor het regelen van plukkers als er weer de nodige kisten geplukt moesten worden.

Toos:

Wij zijn bij Buurtschap Rijsbergen gekomen door onze zoon Frank. Daar zijn we nou nog steeds blij om! Frans vindt al het werk leuk wat in en rond het bloemenveld te doen is. Ik zelf vind plukken en toppen gewoon heel erg leuk. Het mooiste van corso vind ik bij ons buurtschap de gezelligheid over heel de periode, dat is dus bijna het hele jaar rond. Het leuke aan corso vinden wij allebei de saamhorigheid met jong en oud door elkaar en de waardering naar elkaar toe. Onze wagen vond ik mooi groot, en hij werd door het publiek goed gewaardeerd.

Frans:

Het leukste dat ik tot nu toe heb meegemaakt met corso is het eerste jaar de wagen begeleiden, de Zegewagen van Kalloo. Ook vond ik het geweldig dat er op donderdag voor corso zo'n grote groep jeugd op het veld was om bloemen te helpen plukken.

Volgend jaar helpen we weer mee, zeker weten! Met hopelijk nog meer mensen!

Hilda Theuns

Hilda helpt nog maar sinds kort bij buurtschap Rijsbergen, maar was meteen verknocht aan het bloemen plukken. Steeds als er geplukt wordt, is Hilda van de partij.

Tot nu toe heb ik eigenlijk niks anders gedaan dan geplukt. Vorig jaar ben ik alleen rond corsotijd geweest met plukken, maar dit jaar vanaf het begin. Ik zou het best leuk vinden om ook nog met andere dingen te gaan helpen op het bloemenveld. Hier op het veld vind ik eigenlijk alles leuk. De sfeer is goed, het is gewoon heel gezellig hier. De corsowagen van dit jaar vond ik wel mooi, maar de jury heeft hem niet voldoende gewaardeerd. Ik vind dat de wagen een hogere prijs verdiend had. Het corso ken ik eigenlijk al meer dan 40 jaar. Ons Jan heeft vroeger bij Laarheide gebouwd, dus vandaar dat we het allang kennen. Ik vind het gewoon heel mooi, al die praalwagens, en volgend jaar kom ik zeker weer helpen met bloemen plukken.

Al sinds het eerste jaar is **Moniek Boden** te vinden in de corsotent. Zij is een van onze vaste plaksters en is vaak ook niet weg te slaan uit de tent.

Voor het eerst kwam ik in de tent toen buurtschap Rijsbergen het eerste jaar ging bouwen. Mijn zus Nicole was toen al een tijdje volop aan het bouwen daar. Ik werd nieuwsgierig en besloot om ook maar eens te gaan kijken hoe een corsowagen gebouwd wordt. Ik vroeg mijn vriendin Sanne mee en samen kwamen we voor het eerst in de tent. We waren meteen helemaal enthousiast en wilden ook mee gaan helpen. Sinds toen heb ik eigenlijk flinke corsokoorts opgelopen.

In de tent ben ik vooral bezig met het plakken van de wagen. Maar het allerleukste vind ik natuurlijk het tikken. De wagen What's up vond ik een beetje eentonig. Toen ik vijftientig koppen aan het plakken was, en ook nog eens ging tikken, kon ik daarna geen kop meer zien. Wel moet ik zeggen dat ik het heel speciaal vond om de wagen te zien uitrijden. Wat ik dit jaar het allerleukste vond was om weer voor de eerste keer in de tent te komen. Ik moet toegeven dat ik helemaal niet van plan was om te komen, ik had er geen zin in. Het was heel leuk om alle mensen na een jaar weer terug te zien in de tent.

Wat ik zo leuk vind aan corso is de gezelligheid eromheen. Ik vind het erg leuk om met iedereen samen te bouwen aan de wagen. Iedereen is enthousiast

en dat spreekt mij erg aan. Nog iets wat ik leuk vind aan de corso is de verslaving. Het is elk jaar moeilijk om te accepteren dat het seizoen er al weer op zit. Volgend jaar zal ik weer actief mee gaan bouwen aan de corsowagen. Ik denk niet dat ik het corso kan missen. Buurtschap Rijsbergen is zeker nog niet van mij af.

Al in het eerste jaar kwam **Robin Rus** in aanraking met het corso bij onze buurtschap. Vanaf dit jaar is hij ook bij het meubilair van de tent gaan horen. Hij zit inmiddels in

de activiteitencommissie, tentcommissie en is een heel goeie sfeerbrenger in de tent.

Bij die eerste georganiseerde avond in de Koutershof was ik er eigenlijk al bij. Dat was nog voordat de Zegewagen gebouwd was. Ik heb toen die avond nog stickers staan verkopen samen met Lars, en via hem ben ik eigenlijk ook bij de buurtschap gekomen. De eerste paar jaar hielp ik vooral bij de tentbouw en verder nog niet zoveel. Dit jaar ben ik ook veel gaan lassen en was ik bijna elke dag in de tent. Het is supergezellig, dus ik heb er zeker geen spijt van. Ik vind ook vrijwel alles leuk om te doen. Steigerbouwen en lassen doe ik heel veel, maar het plakken vind ik ook hartstikke gezellig. Maar een pilsje drinken 's avonds, 's ochtends een kan koffie zetten voor z'n tweeën of de hele middag 100% NL meezingen; ik vind het allemaal leuk eigenlijk. Dit jaar vond ik de Corsong het leukste, maar ook om na het bouwen bij iemand thuis wat te gaan drinken. Daar wordt je een hechte groep van. Ik moet zeggen, ik was echt trots op de wagen toen hij uitreed. Ik vond hem op twee wagens wel beter dan op een, wat veel mensen zeiden. De prijs viel wel flink tegen, ik had eigenlijk iets van plek 12 tot 15 verwacht. Misschien is het een idee om publiek en vakjury te mengen voor de uitslag, dat lijkt me toch wat eerlijker. Maar ach, ik heb toch een top bouwjaar gehad. Het is heel mooi om met al die mensen samen te werken en ook te zien wat je maakt. Dat geeft een heel trots gevoel. Het is hier ook echt een soort bijeenkomstplek voor de jeugd aan het worden. Op een heel positieve manier dan wel.

Ik heb dan ook alweer superveel zin in volgend jaar. Van mij mogen ze die tent

Buurtfeest

Op 30 oktober van dit jaar was het weer tijd voor ons jaarlijkse buurtfeest! Er werd begonnen met het vertonen van een mooie fotopresentatie. Daarnaast was er ook een leuk filmpje gemaakt met mooie en leuke momenten in de tent en op corsozondag.

Het was voor iedereen nog even zweeten toen de uitslag van de corsokenner bekend werd gemaakt, want wie krijgt er ditmaal toch eeuwige roem? Het antwoord vind je elders in deze krant. Na een kort bedankje van de voorzitter aan ie-

dereen en nog wat nieuwtjes te hebben verteld, begon het feest volop. We hadden met Johan Oostvogels weer goeie muziek tot in de vroege uurtjes. Een mooie afsluiter van het jaar, en nu weer snel op naar 2011!

Data komende tijd

Datum	Tijd	Locatie	Gebeurtenis
12 december 2010	23.59u	n.v.t.	Deadline open inschrijving bs Rijsbergen
15 januari 2011	19.30 uur	CultuurCentrum, Zundert	Vaandelfeesten
29 januari 2011	19.30 uur	Harmoniezaal	Ontwerpkeuze bs Rijsbergen met jaarvergadering en bingo
Maart/april 2011	n.t.b.	Bloemenveld Rijsbergen	Knollen splitsen en planten
1 mei 2011	9.00u	Bouwplaats	Tent opzetten

Meer datums van alles rondom het corso van 2011 worden in de eerste editie van 2011 bekendgemaakt. Via de mail gaat er iedere maand van het jaar een nieuwsbrief rond waarin alle belangrijke gebeurtenissen staan. Ontvang jij deze nieuwsbrief nog niet? Stuur dan snel een mail naar corsorijsbergen@planet.nl en blijf altijd op de hoogte van alles rondom buurtschap Rijsbergen!

Wist je dat

- We voor de bouw van onze wagen het alfabet van achteren naar voren moesten leren.
- Mariska zelfs met behulp van haar mond de strookjes op de wagen plakte.
- Mike over 3 lasapparaten is gevallen.
- De nieuwste tentmode voor mannen bloesjes waren en zonnebrillen.
- Ludo zijn nieuwe handschoenen in recordtempo kapot heeft gekregen.
- Amy, Tessa en Maud dachten dat de elektrodes 'sterretjes' waren.
- Jack Boden Donald Duck goed kan nadoen.
- Er eigenlijk 24 zwanen op de maquette stonden, maar er ruimte over was dus dat we er maar 25 hebben gemaakt!
- Er dit jaar een recordaantal van meer dan duizend kisten bloemen op de wagen is gegaan!
- De portofoon die we kregen bij het helpen bij de Acht van Chaam een erg leuk speeltje was.
- Er tijdens dit bouwseizoen heel wat bakken bier zijn leeg gegaan, en daarnaast de nodige ranja, fris en nog wat andere blikjes.
- Annie Dic de mannen die de mooie nieuwe voorraadkast hebben gebouwd in de corsotent, heel dankbaar is, omdat ze nou opeens veel meer ruimte heeft in de keuken.
- Er de dagen voor het corso heel wat 'geblowd' is in onze corsotent.
- We dit jaar een Amerikaanse duwer onder de wagen hadden, namelijk Blake uit Texas.
- Er naast Amerikanen ook Engelsen aan de wagen hebben getikt.
- De catering in de corsotent dit jaar weer geweldig was.

USA goes Corso

Dit jaar hadden we er vier wel heel bijzondere bouwers bij. De familie Keener, tijdelijk woonachtig in Rijsbergen maar afkomstig uit Texas, stapte gezamenlijk de tent binnen. Vervolgens gebeurde wat niemand misschien voor mogelijk hield: zelfs zij hadden in een mum van tijd corsokoorts! Na het corso kregen we deze brief van hen als bedankje. Hello Hank and other Corso committee members,

The Keener family wanted to take a moment to say thank you for letting us participate with our bloemencorso for Rijsbergen. It was made extra special because this year both of our sons, Grant from Dubai and Blake from Texas were able to help. Meeting new people....neighbors and plakkan and picking the flowers is something we all will remember.

Watching the float come alive from the steel framing, to the various layers of glue and paste to the picking of the flowers, pushing the pins into the flowers and than pinning the flowers onto the float. The best way to end the entire corso was having our son be honoured to assist with the pushing of the float. We were very confused with the judging this year and disappointed with our placement. We look forward to having our last experience next year if you are willing to have the americans back. David, Tina, Grant and Blake Keener wish to say how honoured we were to be able to help with the corso this year and thank you.

We look forward to next year.

Your American neighbors
David and Tina Keener

Uitslag corso 2010

Klassering, buurtschap - titel	Aantal punten
1. Laer Akkermolen - Ballonnen!	661 ptn
2. Stuivezand - Quotum	639 ptn
3. Wernhout - Zapp!!	632 ptn
4. Kl. Zundertse Heikant - Moleculair	621 ptn
5. Klein Zundert - Huisje, boompje,	617 ptn
6. Molenstraat - De Molenstraat	603 ptn
7. Tiggelaar - Zeeslag	596 ptn
8. Schijf - Duel	582 ptn
9. Veldstraat - Salix Tristis	578 ptn
10. 't Kapelleke - Een ontmoeting met de zon	550 ptn
11. Raamberg - De Jas	539 ptn
12. 't Stuk - Opgejaagd	537 ptn
13. Achtmaal - Trien en Foeske	512 ptn
14. Poteind - Move!	496 ptn
15. Helpt Elkander - Vulture Valley	484 ptn
16. Laarheide - M.D.S. Warpact	482 ptn
17. De Lent - Spreeuw	456 ptn
18. Markt - Op hol geslagen	427 ptn
19. Rijsbergen - What's Up	416 ptn
20. De Berk - Oliver!	396 ptn

1e publieksprijs: Achtmaal - Trien en Foeske

2e publieksprijs: De Berk - Oliver!

3e publieksprijs: Wernhout - ZAPP!!

De 'Kijkersprij's' (per sms): Achtmaal - Trien en Foeske

Open inschrijving 2011

Voor het komende corsojaar is er voor ontwerpers een open inschrijving bij Buurtschap Rijsbergen. Dit wil zeggen dat het iedere ontwerper (of ontwerper in spé) vrij staat om een ontwerp in te dienen bij de buurt. Het

indienen van een ontwerp is mogelijk tot 12 december 2010. Alle ontwerpen worden vervolgens voorgelegd aan een kiescommissie. Deze commissie bepaalt welke ontwerpen er door mogen naar de algemene stemming voor de buurt.

Bij deze stemming, op 29 januari 2011, zal dan duidelijk worden welk ontwerp we gaan bouwen voor het corso van 2011! Een ontwerp indienen kan via corsorijsbergen@planet.nl of via contact op de website www.corsorijsbergen.nl.

Amarant heeft corsokoorts

Al vanaf het eerste jaar dat onze buurtschap bestaat, proberen wij om de bewoners van Amarant te betrekken bij het corso. Ook dit jaar kregen zij weer de kans om hun eigen creaties te maken en te tonen aan het publiek. Een begeleidster vertelt hoe Amarant de samenwerking met buurtschap Rijsbergen beleeft.

Dankzij Buurtschap Rijsbergen zijn de cliënten van Amarant nog meer betrokken bij de sfeer van het corso en gaan zij mee in het corsovirus.

Al vanaf 2000 zijn de cliënten actief voor het bloemencorso. Met 60 cliënten zijn we destijds aan de slag gegaan en hebben we bloemen geprikt op platen met afbeeldingen van Dick Bruna. Ze werden tentoongesteld op het Kinderplein en het Vincent van Goghplein te Zundert. In de loop van de jaren werden er verschillende dingen gemaakt, met medewerking van Stichting Bloemencorso Zundert. De cliënten en hun begeleiding mochten destijds zelf de bloemen mee gaan plukken, een heel bijzondere ervaring voor velen van hen.

Vanaf 2007 is er een prima samenwerking met Buurtschap Rijsbergen, waarbij

Jan Dictus een grote rol speelt. Ieder jaar komt Jan het corsovirus weer naar ons overbrengen en raken wij opnieuw enthousiast. Samen met Jan brainstormen we wat over ideeën, waarbij we de laatste jaren niet alleen bij het thema, maar vooral bij de wagen van Rijsbergen aan willen sluiten. De corsobouwers lassen voor ons een creatie die ook in het thema van de wagen van Rijsbergen uitgebeeld wordt. Helemaal super, en dat terwijl ze het al zo druk hebben!

Afgelopen corso hebben zij twee mooie vogelkoppen voor ons gelast. De cliënten van de senioren groep hebben heel wat telefoonboeken gescheurd om ze vervolgens samen met hun begeleiders op de vogels te plakken. De senioren groep is ook een kijkje in de corsotent gaan nemen om eens te zien hoe men daar te werk gaat. Zij werden verwelkomd met een heerlijk bakske koffie, en keken hun ogen uit: "Wat een grote tent, die is hoog!" Lekkere koffie en veel gelachen, gezellige mensen daar. Op donderdagavond voor het corsoweekend kwamen er vele cliënten naar Het Dorpshuis om de bloemen te prikken. De bloemen en spijkers werden geleverd door Ruud de bloemenman.

Met zijn allen werd er hard gewerkt, om de vogels er tip top uit te laten zien. Met de lippen op elkaar, gespannen blik, op het puntje van hun stoel werd er enorm geconcentreerd gewerkt. De bloemen die we tekort kwamen werden aangevuld door voorzitter Henk. Het resultaat mocht er wezen. Ook al zit dan misschien volgens de echte corsobouwers niet elke bloem op de juiste plaats, er wordt ontzettend veel plezier beleefd aan deze activiteit. De een met bloemen steken, de ander met bloemen prikken, maar ook de geur van de bloemen ruiken of de bloemen voelen kan al een bepaalde voldoening geven. En wat is er dan leuker dan om in het corsoweekend te kunnen gaan kijken naar het tentoonstellingsterrein en daar te zien wat je zelf gemaakt hebt, om daar dan trots mee op de foto te kunnen, en aan iedereen die het maar horen wil te vertellen: "Kijk deze heb ik gemaakt!" Ook dat deze creaties tentoongesteld worden regelt de buurtschap Rijsbergen voor de cliënten van Amarant!

Kortom een prima samenwerking, die wat ons betreft nog jaren voort mag duren.

Buurtschap Rijsbergen Bedankt!

Kindercorso

Ieder jaar vindt twee weken na het grote corso het kleine corso plaats, voor de talentjes van de gemeente Zundert. Robin van Veltom vertelt over het kindercorso van dit jaar.

Ik ben Robin van Veltom en ik ben 9 jaar en ik heb dit jaar meegedaan aan het kindercorso. Ik heb samen met mijn vriend Yannick opgegeven bij buurtschap

Rijsbergen, om gezellig met andere kinderen wagentjes te bouwen bij onze corsotent.

Wij zijn samen op 11 september met het ijzer begonnen. Het was leuk. Op 15 september begonnen we met verven. Op 17 september gingen we bloemen plukken met zijn allen, en het was weer leuk, en op 18 september gingen we de

bloemen prikken en op de wagentjes tikken. We werden die dag goed verwend, zo kregen we in de middag pannenkoeken en toen we klaar waren friet met een frikandel.

De volgende dag was het zo ver. De papa's en mama's gingen de wagentjes op aanhangers zetten, om ze naar Zundert te brengen en wij kinderen mochten lekker met de paardentram naar de veiling. Dat was super leuk.

Om half 2 ging de optocht lopen, en konden we de wagentjes aan iedereen laten zien. Leuk dat Jan de bloemenman bij de markt stond. Weer terug op de veiling werd het wagentje gesloopt en kregen we een snoepzak. Toen was het wachten op de prijsuitslag. Wachten was niet erg want er waren luchtkussens. Yannick en ik zijn elfdes geworden en we vonden het super leuk en volgend jaar doen we weer mee.

Groetjes van Robin van Veltom

*Paardentram van Fam. Godrie,
Zwart Moerken 3, 4891 TK Rijsbergen,
Tel.nr. 076-5963714.*

Rijsbergen bedankt!

Buurtschap Rijsbergen bedankt alle gulle gevers voor hun bijdrage tijdens de rondgang van de eerste editie van de CorsoCourant dit jaar.

Mede dankzij uw bijdrage hebben wij op

de eerste zondag van september door Zundert kunnen rijden!

Wij willen in het bijzonder ook alle buurtgenoten die hebben meegeholpen aan activiteiten om geld binnen te

halen voor de buurtschap nog erg bedanken. Dus iedereen die meehielp aan de Acht van Chaam, boerendag, rally of rondbrengen van de corsokrant: Geweldig, bedankt!

Truien, petten en vlaggen weer beschikbaar!

Er liepen al wat bestellijsten rond, maar vanaf volgend jaar zullen deze spullen ook allemaal weer verkrijgbaar zijn.

Heb je nog geen trui, vlag of pet besteld en wil je er wel graag een?

Bestel er dan nu een!

Dit kan via corsorijsbergen@planet.nl.

Geef hierbij even je naam, adres en telefoonnummer door. Bij de eerstvolgende bestelling zullen je spullen dan meekomen.

De prijzen:

Petten: € 10,00

Vlaggen: € 15,00

Truien/vesten (rood):

- Met heraldiek € 37,50

- Zonder heraldiek € 27,50

n.b. in sommige gevallen is er een minimaal aantal bestellingen vereist voordat de spullen besteld worden.

